

1. 1000
 2. 1000
 3. 1000
 4. 1000
 5. 1000
 6. 1000
 7. 1000
 8. 1000
 9. 1000
 10. 1000
 11. 1000
 12. 1000
 13. 1000
 14. 1000
 15. 1000
 16. 1000
 17. 1000
 18. 1000
 19. 1000
 20. 1000
 21. 1000
 22. 1000
 23. 1000
 24. 1000
 25. 1000
 26. 1000
 27. 1000
 28. 1000
 29. 1000
 30. 1000
 31. 1000
 32. 1000
 33. 1000
 34. 1000
 35. 1000
 36. 1000
 37. 1000
 38. 1000
 39. 1000
 40. 1000
 41. 1000
 42. 1000
 43. 1000
 44. 1000
 45. 1000
 46. 1000
 47. 1000
 48. 1000
 49. 1000
 50. 1000
 51. 1000
 52. 1000
 53. 1000
 54. 1000
 55. 1000
 56. 1000
 57. 1000
 58. 1000
 59. 1000
 60. 1000
 61. 1000
 62. 1000
 63. 1000
 64. 1000
 65. 1000
 66. 1000
 67. 1000
 68. 1000
 69. 1000
 70. 1000
 71. 1000
 72. 1000
 73. 1000
 74. 1000
 75. 1000
 76. 1000
 77. 1000
 78. 1000
 79. 1000
 80. 1000
 81. 1000
 82. 1000
 83. 1000
 84. 1000
 85. 1000
 86. 1000
 87. 1000
 88. 1000
 89. 1000
 90. 1000
 91. 1000
 92. 1000
 93. 1000
 94. 1000
 95. 1000
 96. 1000
 97. 1000
 98. 1000
 99. 1000
 100. 1000

Au Très - Révérend Père
M. le Dr Constantin Zénon, ec.
Athènes.

Πρὸς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχιεπίσκοπον Κυρ.
Κυρ. Κωνσταντῖνον Οὐνόμον, εἰς 7. λ.

24 *Adyran*

καθημέρα Αθήναι. Μόλις λούσονται το σχολειόν ἔτι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκμύνηται ἐκβαλόμενοι ἐν τῷ ποταμῷ καὶ τὸ σκεῦος. Πλὴν εἴ οὐδ' αὖτις ἐν αἷματι ! Δὴν ἔχον
ὅμως τὰ τοῦ ἀναφάρωντος ἔκδοσιν ὅσα ἔδωκεν, καὶ τὰ τοῦ δηλοποιήσαντος ὅτι τὸ μυσιμωχόν. Ἐστεινόμεν ὅμως τὰ μὲν γράμματα ὅσα κατὰ καιρὸν μάλιστα
καὶ δαύτως ὅτι ὑποδείκνυν, ἀπὸ γὰρ τῶν ἐν ἡμῶν.

Α Κατασολία θέλει με ὁδοχρεώσῃ, γὰρ ἐγὼ θέλω ὅσα περισσότερα βιβλία ἢν ἐκχωρήσῃς μοι, θέλει δοῦναι δὲ τὴν ἐξόκλησόν, πόλιν ἔχον μεγάλην ἀνάγκην, ὃ θέλει με γράψῃ ὅσα ἐγὼ θέλω. — Μαυρὸν ἀπὸ τοῦ νὰ γράψῃς δὲ ἐπὶ ἀράβιος ἀσκλητὴν με ἐφάνηκε μάλα καὶ αὐστηρῶς Σαυλῶνι, ὃ δὲ τὴν ὀλιγοδομίαν διὰ ἐδυνήσῃ νὰ μὲν^{ἐπὶ τὴν} ὅσα ἄλλα μοι ἔγραψον δὲ τὰ παρελθόντα ἐπιστολά μοι. Παραμυλῶ νὰ λάβῃς τὸν νόστον νὰ τοῖς δώλῃς πάλιν, ὃ νὰ με ἀποκριθῇς δὲ ὅσα δὲ φόβον μαυροδομίας ἐκωλύσῃς. Ἐπὶ ὅσον εὐχαρίζομαι ὃς εὗρεται σοὶ γράψῃ, ἐπιθυμῶ ἔγωγε νὰ ἀνταποκρίνῃς, ὃ νὰ θοῶται σάνδε βιβλίοι ὅλ' ὅσον περισσότερον με εὐχαριστῇς ὅσον εὐχόμενός. Ὁ νόστος^{μοι} ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, με τὴν εὐχαρίζομαι, με τὴν οὐνοδομήν, ὃ με τὴν ἡμετέραν ἀράβιαν.

[illegible]

Ταῦτα κατὰ τὸ σοφόν, ὡς μὴ ἀδυνατεῖν ἀγνοεῖν, μὴ.

Ο' εν Χερσὶ ἀδελφόν
ἐνθάδε παρὰ ταῦ.

Konstant: 6 April 1839.

Ἐλαβον μ' αὖραν τῆς ψυχῆς μὲ ἀγαλλίασιν τὴν 17 Μαρτίαν προσδοκωμένην ἀγαπῶν ἐπιστολὴν σε, ὅτ' μὲ καὶ ἴσως βιβλὸς
πολυῶν συγγραμμάτων ~~σε~~, "Ἐκτενὲς καὶ γ.λ.". Ἀμέσως ἐχρηρῆσα καὶ δύο ἐπιστολὰς καὶ καὶ ἴσως βιβλὸς πρὸς τὸ ὅσους δευδύνοντο,
καὶ ὅλοι εὐμένως καὶ ἐδέχθησαν, καὶ ὁλοφύχως οὕτως εὐχόμεθα. Μ' ὅλας καὶ ἀλλεσπλήνους καὶ ἰσχυρὰς ἀσχορίας με, ἄρχισα τὴν ἀνάγνωσιν καὶ
βιβλὸς, τὴν ὅσῳ μὲ ἐπιστολῇ, καὶ σὲ ὁμολογῶ περὶ τῆς ἀσχυρῆς χάριτος, καὶ ἔρτασα μέχρι τὴν 122 σελίδα. Ὅσα ἀνέγνωσα μὲ
ἐράνησαν τὸ μόνον ἀμεμῆτα, ἀλλὰ καὶ γενοῦσα, καὶ ἄξια καὶ τὸ συγγραμμάτων, καὶ τὴν ὑποδείξουν, καὶ τὴν ὑπομνήσιν, καὶ τὴν περιτάσιν, καὶ ἐλπίσιν
καὶ καὶ λοιπὰ ὅτι εἶχον θοῶς παρόμοια ἢ καὶ καλὴτερα. Πλὴν τὴν κρίσιν με κατὰ μέρος περὶ τῶν ὅλων συγγραμμάτων, εἴχῃ οὕτως τὴν καμὴν γ'
ἰδιαιτέραν ἐπιστολὴν μετὰ τὴν ὁλοκληρὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ἔσθ' ἂν εἴλω οὕτως δηλοποιήσῃ καὶ τὴν τὴν λοιπὴν μετὰ τὴν Μεγ. τὴν καμὴν ἐπιτέλειαν,
καὶ μάλιστα τὸ ποιμενάρχῃ ἡμῶν. Σὲ γράφω μόνον κατὰ τὸ σκεπτικὸν πρὸς παραμυθίαν, ὅτι ἐλπίσιν, ὅτι τὸ μόνον τὸ συγγραμμὰ εἴχῃ ἐνυμνῆται
καὶ ἐνταυτῇ τὴν μέγιστον, ἀλλὰ εἴχῃ σκεπτικὸν ἀποξενῆται καὶ μέγιστον ὁρατὸν.

Ἐχάρην καὶ πολλὰ διὰ τὰ ἐνδοξὰ φρονήματα τοῦ προέδρου συντροφίας καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶ ἐμορφόντων. Δέχεται καὶ λόρα καὶ πάντοτε προσέ-
 ρη τοῖς αὐτοῖς καὶ σεβάσματά μοι, καὶ ἂν μὴ γένοιτο αὐτῷ τὸ νῦν εὐδαιμονίας γενναίως καὶ εἰρῇ τὸν καθήκοντα, καὶ ὁ θεὸς μετ' ἡμῶν. Ὅταν ἤμην κα-
 νονεὺς καὶ χρεὶς μοι, ὁ θεὸς δὲν ἤσθε σὸς αὐτῷ καὶ ἰδμενὰ τοῦ. Ὁ τέρωνος πάντοτε κερτίζει καὶ τοῖς γενναίως ἀγωνισαί, καὶ ὁ δρῆαμβος αὐλετῶν καὶ ὅσος
 ἐννομεὺς καὶ κανονεὺς σοφιστῶν καὶ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀποράτων ἐχθρῶν.

[illegible]

Σήμερον ἡ μεγάλην ἀνσυχίαν, διότι δὲν ἐλάβατε αἰετὶν καὶ ἀραυτιὰ τῆς Σέλαγος μὲν καὶ αὐτὰ ἐπιστολὴν μου, καὶ βοήθειαι μὲν ὅπως ἔσονται
καὶ τὰ πᾶσι τῶν ἀναλίων. Σὺ σπεύδοντες καὶ ταῦτα καὶ τὴν μελαγχολίαν καὶ τὴν δυσάλυστον ἀλλοιογραφίαν καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Παναγιώτου πρὸς αὐτοὺς.
Τὰ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, καὶ τῶν ἐκείνων, ἐσφραγισμένα μὲν τῇ σφραγίδι καὶ τὸν κενδοστόλιν, αἵτις μὲν ἔχουσιν ὅτι τὰ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ καὶ
ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀφοροῦσα καὶ τὰ ὅσα γράφει ἐπὶ τῇ δυσάλυστον μὲν ἔσται καὶ μυρία ὑποφύα, καὶ σφραγιστὴν ὅσον λαχίνα τὰ μὲν γράφει ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ.
Σὺ δὲ τὴν πρὸς τὴν δυσάλυστον ἐπιστολὴν δὲν γράφῃς ἵνα δὲ τὸ Παναγιώτου ἀπ' ὅσα φλυσιῶν οἱ ἐπὶ τὴν σφραγισμένην, ἀλλ' ὅσα γράφῃ ἔχει γενναῖα, καὶ ὁμοίως
καὶ κατὰ σφραγισμένη καὶ κατὰ τὴν ἐκείνην, ὅπως καὶ δύναιται.

[illegible]

ὅτι ὁ θεορῶν εὐαγγελίῳ ἀναμαρτυροῦνται, ἀλλ' ὅμως ὁ ἀπὸ τοῦ ὑποκαταστάτου λαλῶν τὸν γραμμὴν, τὸν ὁμοίαν οὐρανῷ, ὁ δὲ ὁμοίαν τὸν αἰσθητῶν